

Передплата
 на «РУСЛАНА» вносить:
 в Австрії:
 за пів рік . . . . . 20 кор.
 за рік . . . . . 40 кор.
 за чверть року . . . . . 5 кор.
 за місяць . . . . . 170 кор.
 За границею:
 за пів рік . . . . . 16 рублів
 або 36 франків
 за рік . . . . . 32 рублів
 або 72 франків
 Подинок число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вареш ми очі і душу ми вареш; а не вареш милостя і віри не вареш,
 бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шапкевича.

Виходять у Львові що дня
 крім неділь і руских свят
 о 5¹² год. пополудни.

Редакция, администрация і
 експедиция «Руслана» під
 ч. 1. пл. Дембровского (Хорун-
 щий). Експедиция місцевя
 в Агенції Соколовского в
 пасажі Гансмана.

Рукописи звертає увагу
 на попереднє застереженє.—
 Рекламыні неопечатає
 вільні від порта. — Оголо-
 шєня звичайні приймають
 ся по ціні 20 с. від стріч-
 ки, а в «Надєславнє» 40 с.
 від стрічки. Подати і при-
 ватні доносєня по 30 сот.
 від стрічки.

Всепольська усобиця.

(X) Не оден уже раз вказували ми на політичну загорілість і нетерпимість всеполяків супроти руского народу, котрого не лише прав політичних і народних, але навіть естествова на в своїй загонистости не хотять признавати. З сим завзятем, з сею загорілістю всеполяків ми давно вже освоїли ся. Алеж не менше завзяте, не меншу загонистість виявляють всеполяки супроти польских сторонництв політичних і суспільних.

Всепольське Słowo бє на тривогу і заповідає справдєшню війну домашню в Конгрєсївці, котру так само хоче вести, як і в Галичинї. Всеполяки урїли собі, що они єдино мають патент на патриотизм, они єдино дбають про добро народу, они лише працюють для польского народу, они для себе сконфіскували шумну назву народо-демократичного сторонництва, бо нїбито лише они самі, всеполяки, ставляють понад усе народну справу, а всі інші сторонництва нїбито або байдужні для народної справи польскої або навіть ворожі для неї, бо їх дороги окремішні, темні, відмінні, їх оклики, союзи і цілі — чужі! Всеполяки уважають отже себе якимсь упривілейованим, вибраним сторонництвом і голосять усєму сьвітowi, в сїй польскої суспільности нема понад мене!...

В Конгрєсївці ділить всепольське Słowo польську суспільність на два супротивні собі табори — з одного боку кермованї, на єго думку, з Петербурга з чужих живел зложенї соціалїстичнї сторонництва, напів змосковцєний «Бунд» і ватаги простих опришків, що розбоєм і рабунком руйнують край, — з другого боку решта суспільности, що веде боротьбу о права народні.

В Галичинї, на погляд всепольского Słowa, наслідком запутанини політичних умовий положєнє ще більше замотанє. Słowo polskie бачить в Галичинї з одного боку народнї сторонництва (сюди очевидно зачисляє консерватистів і народових демократів всепольских, котрі тепер ідуть зовсїм за консерватистами) а з другого боку сторонництва, котрі нїбито ворожо вислунають проти народної минувшости і проти інтерєсів народу дучать ся з Русинами і з централїстичною бюрократиєю. Тут очевидно має Słowo polskie на думці польских людовців, т. зв. сконцентрованих демократів і соціалних демократів, котрі стоять за виборчою реформою так само як і Русини і се вже вистарчає, щоби їх зачисляти до зрадників народної справи. Окрім того Słowo polskie настроєнє ворожо також супроти сторонництва посередного т. зв. центрум під проводом кс. Пастора, бо оно на погляд Słowa баламутнє, необчислимє і утрудняє загалови орієнтацію

а противникови улекшує боротьбу. З останних заяв польского центрум однак відомо, що оно так само стоїть за виборчою реформою, як і в горі Słowo-ом polsk-им названї ворожі сторонництва союзнї з Русинами, так що властиво треба розрізнити два табори серед польскої суспільности: консерватистів і їх прислужників теперїшних — всеполяків, котрі стоять на застарїлїм становищі польскої історії, що шляхта — се нарід а широкі верстви народнї є безправною меншевартною масою, нездєрною до політичних прав і другий табір — демократичний, зложенї з уміркованих демократів, людовців, аграрників і соціалних демократів, котрий домагає ся усунєня привілеїв шляхти, а признає прав політичних широким верствам народним.

Сєму останньому таборови (окрім аграрного центра кс. Пастора) виповїдає Słowo polskie отверто війну, називає їх ненародними сторонництвами і каже, що з ними всяка згода виключена, їм відказує любови народу і вітчизни, зрозумїня великої минувшини і докоряє їм, що они ту минувшину не оден раз спонєвіряли.

Але й з посередним сторонництвом вважає Słowo polskie згоду трудною і жалує ся, що суспільність розрїшає від вини се сторонництво, котрому закидає народну байдужність з окликом абстракційної поступовости. Хотїлоб озна-

Мій тестамент.

(Ковець).

Не сьміє ся при слові «Бог». Хто заперечує істнованє Бога, той сам не знає, що говорить. Такий хоче бути мудрїйшим від иншого сотворїня, але як попаде в слабїсть або в нещастє, тоді забуває на свою мудрїсть і тихцем дєсь в кутику церкви взносить молитву о помїч Божу. Ти був сьвідком, як твоя бідна бабуня, котра позїставши вдовицею, жити могла пізнійше без праці і журби в спокою, вигідно і в окруженю своїх любих дїтий і внуків заснула сном вічним. Чи се справдєливо? — скажеш. Так, але єї бїль, що мусить попрацатись з нами, був певно менший, як би була сьвідком в данїм случаю, видїти своїх дїтий в якимсь нещастю. Видячи однак свої дїти в щастю, могла спокїйно замкнути очі на віки.

Мої дїти! Допускаю, що я, будучи старший віком, скорше замкну очі, як ваша мама. Бути може, що на одного з вас, або на обох вас спаде журба старатись о утриманє матери. Памятайте добре, що ви нїколи не можете відпла-

тити безграничну любов матери, єї журбу, смуток, посьвяченє, сльози і ті безсонні ночі, які перевела, сторожачи над вами. Ви можете бути найлучшими си-нами, з золотим серцем, високо поважати маму, запобїгливими і журливими в єї слабостях, однак не можете нїколи і в сотїй часті відплатити за материнську любов. І отець любить свої дїти, але то вже не тотя любов, якою палахкотить серце матери до своїх дїтий. Отець з любови для родини може на утриманє єї як найтяжше день і ніч гїрко працювати, але се не є і половина того, що робить добра і запобїглива мати для своїх дїтий. Нєхай не здає ся вам, як колись дасьте своїй матери по кількадесятє корон, за котрі она зможе вижити, що ви вже сповнили супротив неї свій обовязок. Грїшми можете заплатити кожду... иншу особу, але матір свою нїколи. Серце матери жадає за любов — тїлько любови. Не забувайте також і на те, що журба і запобїгливість матери не устає навіть тоді, коли дїти стануть вже жити на своїм власним хлїбї. Твоя сабка складала гроші, які єї сини на жите посилали,

щоби колись в лихїй годинї, їм самим помочи. Питаю ся: де є син, котрий би відкладав на подїбну цїль хоч одну частину грошей виданих родичами на єго вихованє і образованє?

Мало того, мої сини. Часто чує ся, що найбїднійша мати старає ся на гробї свого найгїршого для неї сина поставити найскромнїйший памятник в видї простенького хрєста, того символа християнської любви, але чи багато є таких дїтий, котрі би памятали окрасити могилу своєї найлучшої матери? Не хочу наводити дальше подїбних порівнань, бо серце болить на саму згадку, що можуть бути невдачнї для своїх родичів дїти, не шануючі памяти особливо своєї матери.

Мої дїти! О материнській любови маєте найлучший доказ на своїй матери, котрий майже виключно завдячуєте ваш поступ в школах. Она посьвячає цїлий свій час, щоби приготувити вас кождої лекції, а єли єї строгість супротив вас видає ся вам часом болючою, то памятайте на те, що строгість матери, то не строгість з браку серця, але є она впливом нїжної любви до вас, бажанєм

че *Słowo polskie* се посередне сторонництво приєднати на свій бік і нагадує добу чотиролітнього союму, коли то були два визначні сторонництва політичні в Польщі — народне і ліберальне. *Słowo polskie* радо би отже все скупити в «*ozone narodowym*» і накликає польську суспільність, щоби не признавала ніякого половичного, компромісового становища, бо хто не стоїть «*w ozone narodowym, staje tem samem przeciwko niemu*», (очевидно *Słowo polskie* має се переконанє, як той циган, що говорив — «тільки правди, що в мені і в Бозі трошка» — отже так само лише всеполяки є *ozone narodowym* та ще трошка їх теперішні протектори — консерватисти).

Сей табір *narodowy* (всеполяків і консерватистів) має по думці *Słowa* перевести боротьбу о автономію краю. Але й тут обидва ці сторонництва розуміють під автономією своє упривілейоване становище, до котрого не можна допустити широких верств народних. Нічого отже дивного, що не тільки руский нарід не хоче чути нічого про таку автономію краю, але також польські людовці (*Kurjer Lw.*), сконцентровані демократи (*N. Reforma*), аграрне centrum (*Głos Narodu*) поборюють таку автономію краєву, про яку мріють пп. Гломбінський, Дідушицкий et cons. а домагають ся передовсім введеня виборчої реформи також в кравім соймі. Се вказує отже, що серед польської суспільности починає ся боротьба політична, котра може довести до розбитя польського кола.

Політичні комбінації.

Свого часу цісар Вільгельм наробив великого шуму в Європі через свій побут в Тангері і запевненя підмоги, які поробив мароканському султанови супроти натискаючих на него сусідів. Вийшовши з того дисонанси полагодила між-

як найлучших для вас успіхів. Колись самі переконасте ся, яким благодатним чинником є в родині, коли мати займе ся з посвяченєм вихованєм своїх дітей.

Біжучий вік носить на собі п'ятно національних пристрастей, наслідком чого вивязалась безпощадна боротьба межі поодинокими сусідними з собою племенами. І наша Русь також заворушилась: жадає грімко для себе своїх природних і належних їй прав. В тій важній для істнованя нашого народу боротьбі повинні ми стати густою лавою без ріжниць, як один муж. На жаль — ми ідем дальше дорогою партийних незгод, записаних чорними красками через всі віки в історії нашої бідної і бездольної Русь-України! Бути може, що ви доживете лучших часів і діждетесь тої величавої пори, коли всі згорнуть ся під один прапор національного ідеалу та спільними і нероздільними силами будуть стреміти до відродженя руско-української нації дорогою культурного розвою. Проте це важте ся, мої діти, відтягами своїх рук від тої народної праці.

Не хочу тут говорити, мої сини, про

народна конференция в Альгезірас. Та знов тепер викликав чималий гучок в політичнім світі цісар Вільгельм, відзначаючи з натиском своїх прихильників, а даючи до пізнаня своє невдоволенє з мароканської конференції тим державам, що станули по стороні французско-іспанських інтересів на північно-західнім побережю Африки.

Цісар Вільгельм написав слідуячу телеграму до австрійского міністра заграничних справ гр. Голуховского: «В хвилі, в якій за дозволом Вашого найласкавішого монарха пересилаю гр. Вельзерсгаймбови стяжку ордеру Червоного орла, в доказ вдяки за єго успішні прислуги в Альгезірас, бачу ся зневоленним подякувати Вам з серця за непохитне поперте моїх заступників. Було се хороше діло вірного союзника. Ви виявили себе світлим секундантом в мензурі» (так називають німецькі бурші поєдинок на шпади — Ред.) і можете бути певним подібних прислуг з моєї сторони в подібній пригоді. — Вільгельм».

Ся телеграма викликала багато толків і комбінацій в європейській прасі. Уважають єї за сильний удар против єдности тридержавного союзу. Італія мала почути ся так затревоженою сею телеграмою, що президент кабінету Саніна покликав до Риму амбасадора в Берліні гр. Ленцу на конференцію, побоюючи ся, чи цісар Вільгельм з мести за франкофільске становиско Італії в Альгезірас, не схоче підпирати австрійських інтересів на балканськім півострові, особливо в Альбанії. Нехіть Вільгельма проявила ся і в тім, що він не найшов слова для співчутя з причини страшного вибуху Везувія і в противности до всіх монархів не зложив жадної кондоленції королеви Вікторови Імануїлови.

Рівночасно з тою телеграмою збув ся инший факт, який стоїть властиво з нею в логічній суперечности. Іменно німецький фінансовий світ, по указу свого правительства, гнівного на Росію за єї пособлюванє Франції в Альгезірас,

ваше подружжє, коли дійдете до своїх повних літ та задумаєте заснувати своє власне родинне гніздо. Однак не можу поминути тут мовчки тої обставини щоб в виборі судженої були осторожними. Товчком до заключеня подружжя повинні бути не гроші, але взаїмна, щира та сердечна любов, а також здоровлє і енергія судженої. При тім з підчеркненєм мушу рівнож примітити, щоби ви своє потомство виховували в вірі своїх отців і дідів на славу Руси! На конець не бійте ся і не стидайте ся любити свою вітчину, Русь свята. Нині інтернаціоналізм є в моді, але ви не нахилийте ся до тої моди. Будьте лучше дикими Русинами, як безбарвними.

По моїй смерті пригадайте собі від часу до часу на мене. Сповните свій синівський обовязок, если кожного року в дни моєї смерті пригадаєте собі зміст сего завіщаня.

Львів в марті 1906.

Іван Бачинський.

відмовив російским заходам о зятягненє позички. Сю позичку переймили австрійські банкири, розумів ся, не без згоди правительства, а як твердять в поінформованих кругах, на виразний зазив міністерства заграничних справ. Отже рівночасно сердечну телеграму Вільгельма до гр. Голуховского поясняють так, що цісар хотів показати тим, що не тільки уміє бути вдячним за поперте інтересів своєї держави, але і виrozumілим там, де ті інтереси не є непосредно заангажовані.

Вкінци навязуючи до щасливо полагожденної угорської кризи і тим самим більшого сконсолідованя держави, підносять дневники те дипломатичне і фінансове зближенє Австрії до обох держав, які можуть відограти найважнійшу ролю на балканськім півострові. Мимо надзвичайно сердечної телеграми, якою відповів італійский король на кондоленційну депешу цісаря Йосифа, добачують в тій констеляції завязок будучих конфліктів над Адриятиком між Австрією а Італією.

Нова промова Векерля.

Президент міністрів др. Векерле прийняв вчера депутацию 250 горожан з Темешвару, які єму жертвували мандат сего міста. В своїй промові до них висказав між иншим угорский премієр ось що про програму свого правительства:

Ми муслі оставити в завішеню єї великі квестії, які порушено в інтересі народа, а які не сповнили ся внаслідок супротивленя корони. Ми муслі також оставити на боці ті політичні ріжниць, які становлять границу межі сторонництвами. Однак се є тільки завішенє оружя і відложеноє борби за засади, а не виреченє єї. Мимо сего в найближшій часі маємо дуже важні справи до полагожденя. В інтересі нормального функціонованя держави потреба ухвалити звичайний контингент рекрутів і кредити, признані вже делегациєю. Однак зазначую виразно, що ми не прийняли жадного зобовязаня що до евентуального підвишеня контингенту рекрутів, або инших надзвичайних війскових видатків.

Відтак др. Векерле зазначив потребу ратифікованя ухвалених трактатів, а що до управильненя відношеня з Австрією зазначив, що оно не буде цловим союзом, а трактатом, обовязуючим обі держави, які будуть мати ідентичну цлову тарифу. Чи се удасть ся? чи австрійский парламент ухвалить подрібні рішеня? За се гваранції не можемо прийняти — сказав дальше др. Векерле і заповів відтак податкову реформу, а надто покінченя регуляції валюти, а закінчив заявою, що виборча реформа є наглядною конечностю, бо нарід не знесе довше теперішного способу вибираня послів. Реформа мусть бути демократична, з узглядненєм угорської національної ідеї. Кождий поважний чинник, особливо робітнича кляса, повинен удержати виборче право, яке буде загальним; виконуваним в можливо малих округах.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В п'ятницю: руско-кат.: Герогія, Серапіона; римо-кат.: Агнети. — В суботу: руско-кат.: Келестина, Іродіона; римо-кат.: Анзельма.

— **Віче львівських Русинів в справі виборчої реформи** відбуде ся невідклично в день отворення парламенту по феріях, то є вівторок дня 24. с. м. вечером. Точну годину і локаль оголосить ся в суботу в дневниках і афішами. — *Василь Нагірний. Др. Евген Левіцький.*

— **3 Львівського Бояна.** Виділ «Бояна», повідомляє всіх членів, що перші вправи хоральні по сьвятоточних феріях відбудуть ся в п'ятницю дня 20. цвітня о год. 7. вечером точно. З огляду на концерт, що відбуде ся з кінцем сего місяця, просимо доконче явити ся в як найбільшій кількості. — *Виділ.*

— **Посвячення Преображенської церкви** (при «Нар. Домі») у Львові довершать Є. Ексц. Митрополит Шеніцький в неділю Мироносиць дня 29. с. м. Точна програма посвячення ще не уложена.

— **3 Бібри.** «Руска Бесіда» в Бібрці устроює в найблизшу неділю вечериці з танцями.

— **П. Гнат Хоткевич,** звісний бандурист з Києва, виїрає ся в подорож по Галичині з концертом на бандурі. Насамперед дасть два концерти у Відні 25—26. с. м. та два концерти у Кракові 28—29. с. м. Потім вертає до Львова і буде устроювати концерти по провінціовальних містах.

— **На львівському університеті** було в останнім зимовім півроці 3249 слухачів. На богословській виділ було 411 (367 звич. і 44 надзв.), на правничім 1650 (1615 звич.), на лікарським 146 (113 звич.), а на філософичнім виділі 1042 (779 звич.) слухачів і слухачок. Звичайних слухачок було: 17 на медицині а 47 на філософії. По віроісповіданню було: 1601 римо-кат., 862 гр.-кат., 758 мойсєєв., 9 вірм.-кат. і 3 безвірків. Що до народности признало ся до: Поляків 2368, Русинів 856, Німців 13, Чехів 4, Мадярів 2 і 5 без народности. 159 студентів побирано стипендії в загальній квоті 60.483 К. Шкільну оплату платило 1860 студентів.

— **Обжалованє Лядчан.** Державна прокуратура в Станиславові доручила акт обжалованя 19-ом обжалованим за звісні події дня 26. і 28. лютого с. р. в Нижневі в Лядскім. Акт обжалованя, що обнимає 16 аркушів літографованого письма, є зредатований дивним дивом в польській мові Державна прокуратура поспирала первісно слідство в напрямі злочину бунту з §. 68. з. к., але що сей злочин задля висоти загроженої карі (5—10 зглядно 10—20 років тяжкої в'язниці) належить перед суд присяглих, то прокуратор обжалував Лядчан о злочин публичного насильства з §. 81. з. к. і о інші поменші злочини, провини і проступки, а то все належить вже перед звичайний карний трибунал, заявляючи заравом, що не знаходить тепер вже причини до переслідуваня оскаржених за злочин бунту з §. 68. з. к. Після акту обжалованя можна поділити обжалованих на неоднорічї групи. Юлій Неметовський false Богданович, приватний учитель в Лядскім, є обжалований о злочин з §. 81. (чинний опір власти), §. 87. (спонукає ужиття оружа, через що повстало небезпеченство для людей), провини з §. 283 (непослух власти підчас збіговища), §. 305 (осібний факт звиваня до неморальних і заказаних чинів в Майдані гор. в дни 6. лютого с. р.) і проступок з §. 312. з. к. (осібний факт чинної зневаги поліціянта в Станиславові в дни 24. січня 1906). Михайло Деркач обжалований о злочин з §. 81. провину з §. 273 з. з. і проступок з закона о зборах, бо не устроїв вправді походу, але несучи хоруггов, помагав в той спосіб незнаному виновникови до урядженя походу. — Василь Василік, Стефан Щербан і Михайло Мазурик (всі 3 на вільній стопі) обжаловані о провину з §. 283 з. к. і проступок з закона о зборах за непослух власти підчас збіговища і за участь в поході. Проць Бойко обжалований о злочин з §. 87. з. к.

(ділав так злосливо, що войско мусіло стріляти, а з того повстало небезпеченство для життя і здоровля людей), провини з §. 283 з. к. (непослух) і о участь в поході, Гринь Безтільський, Люська Деркачева, Василь Деркач, Стефан Шумєга, Домінік Грабковський, Настя Бабій, Панько Безтільський і Микола Муцик о злочини з §§. 81 і 87 з. к., як також о провину з §. 283. з. к., Матій Заяць о злочини з §. 81 і 87 з. к., о провину з §. 283 з. к., проступки з §. 491, 496 з. к. і арт. V закона з 17. грудня 1862 В. з. д. 6 з. р. 1863, се послідне за словну обиду військового відділу, Петро Смучок о злочин з §. 81. з. к. і о провину з §. 283. з. з.; вкінці о. Леонтій Коростіль, Стефан Палюга і Яків Бурій о злочин з §. 87. з. к. Прокуратор жадає укараня всіх обжалованих о злочин з §. 87 з. к. після §. 88. з. к. (тяжка в'язниця від одного року до п'яти літ), у кого є лиш злочин з §. 81. з. к. того §. 82. з. к. (тяжка в'язниця від шести місяців до одного року), а для трох обжалованих лиш о провину з §. 283. з. к. карі з тогож параграфу (один тиждень до одного місяця звичайного арешту). Прокуратор вносить на покликанє до головної розправи 47 свідків, дальше відчитанє зізнань 11 свідків, відчитаня ріжних рапортів, донесень і свідочств, вкінці предложеня ситуаційного плану.

— **Антисеміти між мазурами.** В деяких околицях західної Галичини є звичай, бити на улицах Жидів сьвяченою лозиною в цвітну неділю. Краківський «Tygodnik» доносить, що в цвітну неділю сего року Мазури побити тяжко кільканайцятьох Жидів в Величці. Можна собі представити, котрим кінцем лозини бито стрічених на улицах Жидів і як груба була та лозина, коли побиті аж спухли. Найбільше потерпіли ті Жиди, що приїхали того дня рано з провінції. Міска поліція поводила ся рівнодушно і не боронила битих. «Гарні» звичай, як видко, є в західній Галичині. Щастє, що таких звичаїв нема у східній Галичині, а через те нема і крику по цілій Европі про жидівські «погроми».

— **Марявіти.** Kur. warsz. доносить з Лешна, що секта Марявітів почала нагло зменшати ся. Причану до сего дала неділішна проповідь марявітського кс. Фурманка, котрий оповістив, що Папа кинув анатему на Марявітів, тому Марявітам не лишає ся нічо иншого, як відлучити ся від католицької Церкви і виповісти послух католицьким єпископам і Папі. По богослуженню висьвятим Фурманік двоє 20-літніх хлопських синів, що зміли ледви читати. Та проповідь протверезила сектантів, котрі тепер в цілій околиці повертають назад до католицької Церкви.

— **Перед голодовою смертю.** «Сибірський Вєстник» описує на основі оповідань одного Юбагурія нечувано трагічну подію. Північно-східну окраїну Сибіру замешкує племя Чукців. Після останної статистики є їх 80 тисяч люда, а займають ся риболовлю, мисльством а передовсім ховом реїферів, який є й головної основою їх нужденної екзистенції. Без реїферів булоб Чукчам ніяк жити серед сніжних сибірських прогорів, закованих морозами. А ось один відлом сего племени, який мешкав у доріччю Омолоню і Олою зазнав незвичайного лиха. Жертвою незвісної пошести впали всі реїферери. Розпука племені була безмежна: сеж голодова смерть протягла над ними свої кощеві руки. Однак ще якось перебідували ждучи ратунку. Та завелись! А як тоті сибірські вітки стали гуляти по нетоплених юртах, зібрали ся ті нещасні люде на віче і ухвалили страшну резолюцію, на основі якої кождий батько родини повинен повбивати всіх членів своєї сімї, а відтак відобрати житє собі самому. Екзекуція наступила без проволоки по вічевих постановах. Всі віддали ся засудови із камінним супокоєм. І незабавом залягла вічеву площу безмежна лава трупів, як збірний вєслів розпуки цілого племені.

— **Російські тюрми** переповнені під сю пору політичними в'язнями. У всіх тюрмах європейської Росії має тепер бути поверх 11.000 політичних в'язнів з послідних часів. В'язні дусять ся в тюремних мурах, бо замикають

в них звичайно два рази тільки, що приписано. Нових арештантів вже не мають де містити, тому виправляють їх у північно-східні губернії на заслани. На Україні арештованя бувають що дня. Кождий діяльнійший Українець не певний хвилі. Власть полюють переважно на виборців і тих, кого поставлено кандидатами на послів до думи. Між иншими заслано учителя духовної школи в Черкасах, Володимира Чеховського, студентів Олекс. Пригаря і Костя Левченка та мн. ин.

— **Напад анархістів на церкву.** Köln. Ztg. доносить з Женєви: Вночі з суботи на неділю прийшло в женєвській православної церкви до нечуваної події. Тамошні російські студенти анархісти і соціялісти задумали тої ночі розбити досьвітне богослуженє і розігнати вірних. Поліція дізнала ся про замах перед тим і обсадила церкву. В назначений хвилі анархісти канули ся на сьвященика а другі почали ломати сьвічки і ліхтарі. Приготована на то поліція без великого заходу але з нараженєм житя арештувала кільканайцять напасників, котрі боронили ся револьверами і много осіб при стрілянню без ціли ранили.

— **Ворохобня в іспанській флоті.** З Лісбони надходять вісти про вибух ворохобні на іспанським панцирнику «Васко де Гама». Сей панцирник причалив до Лісбони дня 13. с. м. вечером. В хвилю потім замічено на нім з берега незвичайний рух, а небавом гук стрілів. На панцирнику появили ся сейчас знаки о поміч, але кілька пароходів, що піділили до «Васко де Гама», не могли до него дістати ся, бо звідтам посилав ся град куль. Як потім донесено, залога убила одного поручника. Також на панцирнику «Дон Карлос» мала залога збунтувати ся.

— **Величезне землетрясенє.** Західну частину північної Америки навістило ще більше нещастє чим околиці Везувія. Страх переймає, коли подумати, що основи міста з 5-поверховими каменіцями починають ненадійно рухати ся, а муровані велити стративши рівновагу, розсипують ся в звалища і стають гробом соток здорових перед хвилею людий. Таке нещастє навістило вчєра місто Сан Франціско на березі Тихого океану на північ від Каліфорнійського півострова. Катастрофа мусіла досягнути і інші місцевости, але звідтам нема ще донесень. Землетрясенє обіймало цілий стан Каліфорнію, який належить до Спол. Держав, і каліфорнійський півостров і тягло ся здовж морського берега. Около 5. год. по полудни зафілювала земля. Много домів завалило ся від разу, інші попукали. Під звалищами згинули тисячі людий. В додатку вибух в кількох місцях пожар. Люди утікали, як хто стояв. Про ратунок не було й де бесіди, бо між високими каменіцями, що остали по землетрясеню, небезпечно було стояти. Аби здержати палаючий огонь, висаджувано динамітом цілі квадрати каменіць, але то на віщо не придало ся. Ціле місто, яке числить 350.000 населеня і збудованє на американський лад з прямолінійними улицями, стоїть в мори полумінї. Ратуш, котрий коштував 7 мільонів доларів, творить купу звалищ. Населенє в розпуці блукає по березі моря і по сусідних горах. По кількох годинах дало ся чути друге землетрясенє, слабше від першого, але в своїх наслідках не менше страшне. З Каліфорнійського півострова доносять, що катастрофа землетрясеня дала ся там також відчутти, бо завалило ся кілька залізничних мостів.

— **Розкопи в Єгипті.** Два урядники британського музею шукають уже від кількох літ за викопалищами в околиці стобрамних Теб. Недавно відкопали вони в Дейл-ель Багарі сьвятиню одинайцятьої династії, а крім сего кілька малих забудовань цегляних, що були мабуть помешканьями жреців. Дуже цінним є сьвіже відкрите проф. Невіля. Він натрафив на каплицю, викопану в скалі, а прикрашену ріжнобарвними релефами. Ті горізьби представляють короля Тетмеа, що складає жертву божкови Аменови. На середній кімнаті находить ся дуже добре захований предмет культу: камінна корова природної величини мальована й визолочена. Отся

корова була символом богині Гатор. Довкола сьвятині найдено багато предметів, що відносять ся до культу богині Гатор. Се здебільша мініатюрні коровки, роблені з фаянсу. Отсей знахід робить Дейл-ель-Багарі одним із перших місць археологічних дослідів. Цілу каплицю wraz із постументом мають перенести до музею в Каїрі. Англійська преса розвела горячу агітацію за збиранем складок, щоб вести ті розкопки далше, бо вони як — видно із знайденого — повинні тут оплатити ся не аби як обильно.

— **Пожари.** В селі Бабні коло Самбора згоріло в великодню неділю поверх 20 господарств. — В Сихові коло Львова вогонь знищив вчора по полудні 6 сільських загород. — Послідної ночі о 11. год. вибух вогонь на Вульці коло Львова, недалеко залізничного шляху. Згоріла до тла шопа з сіном, але стояла серед поля, тому пожарна сторожа не мала много до роботи. — В Бабичах коло Осьвемціма згоріло оноді 70 домів. — В Чатковичах коло Крешовиць вогонь знищив кілька моргів ліса. — В Пацикові коло Станиславова три дні горів ліс. Пожар знищив поверх 600 моргів ліса.

З залізниць. Дирекция держаних залізниць у Львові розписала ліцитацію на доставу нафти, олію мінерального до смаювання, олію льняного і з костий, смаювил, мила, лано, свічок ловвих і стеаринових на рік 1906/7.

Блисці усліва і формулярі оферт можна дістати в IV бюрі дирекції.

Речивець виошеня оферт кінчить ся 30. цвітня о 12. год. в полудне.

Телеграми

з дня 19. цвітня 1906.

Будапешт. В цілім краю настало велике вдоволене на вість, що цісар сам отворить сесію нового сойму.

Петербург. З полудневих (українських) губерній доносять, що стан засівів в там многонадійний.

Льондон. З Мароко доносять, що в полудневій частині держави ширить ся революція. Если би запроваджено міжнародну поліцію, то революція вибухла би в цілім Мароко.

Льондон. З Нового Йорку доносять, що в С. Франціско згинуло поверх 5.000 осіб.

Матеріали до національно-політичного і культурного життя Русинів.

Переписка Проф. д-ра Омеляна Огоновського з Олександром Барвінським.

(Дальше).

Львів, 26. X. 1891.

Високоповажаний Пане После!

Я вже був написав лист до ВП. Посла, питаючись, чи схочуть їхати яко делегат на отворенє філії нашого товариства в Бродах. Того-ж самого дня дістав я письмо від ВП. Пана Посла с повідомленьем, що поїдуть до Бродів, і матимуть там вітчит. Тому-то я не вислав уже свого листу. Сегодня дістав я с почти картку і сповню бажанье ВП. Посла.

В попереднім листі згадували ВП. Посол що я дістав до оцінки граматіку Стоцького; спімнули також про роз'єднанье між Стоцьким а мною. Я ему не мщуся, а пишучи об'єктивну оцінку не віддичився ему і сотною частею его пашквилів. Оцінку з граматікою відіслав я назад около 15. с. м. Самі ВП. Посол кажуть, що та граматіка має свої слабї сторони; я більше підніс добрі, ніж слабї сторони. Опроче про сю справу зможемо близше поговорити, як ВП. Посол вернуть ся до Львова.

С правдивим поважанем ВП. Пана Посла
щирий прихильник
Омелян Огоновский.

Рожнятів, 23. VII. 1892.

Високоповажаний Пане После!

Наперед прошу прийати щирю подяку за те, що ВП. Пан Посол своїм впливом зволіли вивести Васильковскому місце почт-майстра в Улашківцях. А вже-ж ледви сказавши ВП. Пану Послови велике спасибі за Его прихильність, заявлену мені, осмілюся Его просити о інстанцію таки в мой справі.

Знамениту відправу подали ВП. Пан Посол в Раді державній москволюбови Вашатому.

Бажючи ВП. Пану Послови і Его Родині веселих вакацій

остаюся с правдивим поважанем
щирим прихильником
Омелян Огоновский.

Львів, 10. III. 1893.

Високоповажаний Пане После!

Дякую красенько за ласкаву звістку про проєктований начерк історії рускої літератури до кінця 18. віку і також за щирю прихильність ВП. Пана Посла до справи мого зятя.

Признаюся, що про справу Маркіянову я був забув, але дивним дивом пригадав собі про неї три дні перед тим, як ВП. Пан Посол вислали до мене свій лист. Тепер перебуваю інфлюенцу і ще не виходжу с хати, але як тільки стану виходити, то піду до вдовиці по бл. п. Маркіяні Шашкевичу, щоб вже раз полагодити звістну справу.

Справою «Ілюстрованої Історії Руси» прошу не журитись, — якось-то вона поладиться.

Чи не писав що Антонович до ВП. Пана Посла? — у нас в сій справі стагнація; — не знати, що скаже Войцеховский, але здається, що Поляки предложать свого кандидата.

Бажаючи швидкого і трівкого подужаня синові ВП. Пана Посла

остаюся с правдивим поважаньем
щирий прихильником
Омелян Огоновский.

Рух залізничних поїздів

важний від 1. січня 1906 після середно-європейского часу.

До Львова на дворець головний приходять:

З Іцкан	12-20*, 6-10, 1-40, 5-45, 9-10*
„ Кракова	2-31*, 6.—, 8-50, 1-30, 5-23, 8-40 9-50*
„ Підволочиск	7-20, 11-55, 2-30, 10-20, 5-0, 10-20*
„ Лавочного	7-29, 11-45, 10-50*
„ Рави рускої	7-50
„ Станиславова	8-05
„ Самбора	8-15, 1-50, 9-20*
„ Яворова	8-18, 4-32
„ Коломиї	10-05
„ Р'яшева	10-35
„ Тухлі	3-45 (від 15/6 до 30/9)
„ Белзця	5—

На Підзамче.

„ Підволочиск	7—, 2-15, 5-15, 10-2*, 11-34
Зі Львова з головного двірця відходять:	
До Кракова	2-45, 4-15, 8-25, 8-35, 2-50, 6-35* 11—*
„ Іцкан	2-51, 6-15, 9-20, 2-40, 10-40*
„ Підволочиск	6-40, 10-55, 2—, 9—*, 11-05*
„ Яворова	6-55, 5-58
„ Лавочного	7-30, 2-55, 6-25*
„ Самбора	9—, 4-20, 10-55*
„ Белзця	11-10
„ Р'яшева	4-10
„ Коломиї	5-50
„ Рави рускої	7-30*
„ Перемишля	10-05* (від 1/5 до 30/6) Хирова Ясела
„ Стрия	11-10*

З Підзамча:

„ Підволочиск 6-43, 11-15, 2-13, 9-23*, 1-24*.

Примітка. Поїзди поспівні друковані с черенками товстими; поїзди нічні с зазначені зв'язкою. Пора нічна числить ся від 6. год. вечір до 5. год. 59 минут рано.

Звичайні білети їзди як також білети всякого иншого рода, ілюстровані провідники розклади їзди ітд можна набувати через ціли день в мійскім бюрі ц. к. державних заліз., в пасаж Гавсмана ч. 9.

Оповідка.

Науки на місяць май о Пр. Д. Марії, уложені через о. д-ра І. Бартошевского, можна набути в книгарнях ім. Шевченка (Львів ул. Театральна ч. 1) і в Ставропільській (Львів, ул. Руска ч. 3.), або як давнійше у автора (Львів ул. Домса 5). по ціні 3 корони за примірник. Тих наук є 31, котрі всі надають ся також до проповідий на Богородичні Празники. — В згаданих книгарнях і у помянутого автора можна набути також гро **Проповіди Недільні** (4 К), **Нові Проповіди Празничні** (2 К 50 с), **Проповіди Похоронні** (4 К), котрих всіх є 116. — **Проповіди Страстні** (1 К 40 с). Всі ті книжки надають ся також дуже добре до приватного читаня для вірних Христових. (5—6)

Colosseum

в пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 15. до 1. мая 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлєне В неділі і сьвята 2 представлєня о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці **High-Life** представлєне. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9.

Щадіть і купуйте землю!

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

платить 4% від вкладок, приймає і виплачує виддки кожного дня, крім неділі і сьвят; Удїля позички на 6% на гіпотєку або за порукою, дає більш позички парцелянтам на купно землі; сидату гіпотєчних позичок розкладає 15 лт. при 30 ратах піврїчних вносивь рата на капітал і процент разом 5 корон від 100 корон

На покрить дахів бляхою або черепом удїляє „Джістер“ позички на 5%

Позички можуть дістаті тільки члєни; яко члєн може приступити тільки члєн Товариства „Джістер“

Дивиденда від удїлів члєнських вносивь 6%

Вкладки можуть вкладати також не члєни. Вкладки вносивь 19 1905: 2,072,328 К.
Позички удїлені 2,041,615 К.
Удїли члєнів 162,127 К.
Фонд резервовий 30,288 К.
Цінні папери і фовакп? 257,963 К.

З чистих зисків удїляє „Джістер“ на першій, бурсї і иншї сьредній цілі вже над 40,000 корон

Щадіть і купуйте землю!

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

купує і продає
вєлкі

папери цінні і МОНЕТИ

по найдешевшій курсї деннім не числячи ніякої провізії.

COPIE
і паперці

Житку

можна набувати в „Со-
кільскім Базарі“ у Львові
і у всіх торгвлях вкраю.